

AZUSA STREET

en løgn blir født

Av K.B. Napier, UK.

Oversatt av Jan Lilleby
(Artikkelen gir 18 sider ut av printer)

Oversetters intro

□□□□ Opp gjennom årene har jeg skrevet en mengde artikler om mitt endrete bibelsyn.□□ Og□□ flere□□ lærebøker i lys av tidshusholdningene.□□

Jeg kommer fra pinsebevegelsen (stod til 'overhøring' i pinsemenigheten Betania da jeg var 14 år, våren 1960...mener at det var Olaf Deila som var forstander (?), siden – i 1968, 27.april ble jeg bedt for i en bønnekø under et Maran-Ata møte i Samfunnsalen i Oslo, der Selwyn Hughes□□ var hovedtaler,□□ og fikk 'tungetalen', som regnes□□ å□□ være en av de viktigste åndelige opplevelser innen pinsebevegelsen; etter diverse omveier via å delta på Åge Samuelsens møter i Oslo, og å være med diverse maranata-predikanter på møter og 'vitne' – havnet jeg i De Frie Evangeliske Forsamlingers menighet i Tønsberg, 'Smyrna' – det var omkring 1973. En menighet som drev i samme åndelige gate som pinsebevegelsen og Maran-Ata hva gjelder grunnsyn, nådegaver, dåp osv.□□ De regner Erik Andersen Nordkvelle som sitt 'forbilde' og skilte seg ut fra T.B. Barratts syn på en del lære-detalljer, men kan allikevel anses å være som pinsebevegelsen i stort.

□
Jeg oppsøkte ikke denne menigheten –□□ *det var de som oppsøkte meg*, og spurte om jeg ikke hadde lyst til å bli med der (to av mine bekjente fra ungdommen kom hjem til meg). Så jeg jeg tok opp deres invitasjon og stilte opp...og tok med meg min gitar og forsterker og ble med i musikken i menigheten. Jeg var ganske grønn på den tiden, i forhold til bibelkunnskap.

Det var Arvid Myreng som var forstander der i de årene.□□
I 1977 ble jeg med også (parallelt) i□□ *Full Gospel Business Mens Fellowship International*,□□ en verdensvid bevegelse som hadde et□□ evangeliserende formål i tverrkirkelig ånd – jeg ble en av lederne i Norge, og var en tid nasjonal vise-president i FGBMFI-Norge da Kåre Nordlie var president. Mange husker 'pinsemøtene' til FGBMFI i restauranter og hoteller over hele landet. Jeg gikk ut av FGBMFI omkring 1989 mener jeg å huske. Men jeg rakk å starte flere avdelinger rundt om i Norge mens jeg ennå var medlem.□□ Jeg ble leder for Tønsberg-avdelingen for FGBMFI organisasjonen. I 1988 meldte vi□□ (min kone og meg)□□ oss ut av□□ 'Smyrna'□□ og havnet omsider i den nystartete trosmenigheten Tønsberg Kristne Senter, med Jim McCloud som pastor. Menigheten holdt sammen bare noen få år, og ble oppløst tidlig på 90-tallet. Derfra meldte vi oss inn (min kone og jeg) i den relativt

nye trosmenigheten – 'Elihu' som var en omdanning basert på det kristne rehabiliterings-senteret kalt 'Sebulon' i Stokke ved Tønsberg, – der svært mange – inkludert pastor Jan Hagen og fler blant lederskapet – hadde gått bibelskole i Uppsala under pastor Ulf Ekman, trosbevegelsens desiderte 'lederapostel' i Skandinavia, Åge Åleskjær til tross.

Jeg levde meg vel aldri helt, helt inn i alle de ytterligheter som trosbevegelsen innestår for. Men jeg havnet på gulvet noen ganger under latterkramper etc, under det såkalte 'falle-i-ånden' – begrepet (Toronto Latterbevegelsens innflytelse), som ble påstått av lederskapet i alle trosmenigheter å være noe som Den Hellige Ånd stod bak.

Men i begynnelsen av år 2000 begynte jeg å få opp øynene for at en ikke hadde fått med seg de grunnleggende bibelsannhetene godt nok, og fikk øynene opp for dette med Bibelens inndelinger av tidshusholdninger, det man etter hvert hadde begynt å kalle for 'Dispensasjonalismen' – først ved å tenke at menighetens tid begynte da Paulus ble omvendt på Damaskusveien i Apg. 9 (slik O.E. Indergaard lærer, j.fr. hans bøker og web); men ikke lenge deretter fikk jeg virkelig øynene opp for hva som er bibelrealitetene: Menighetens tid begynte definitivt ikke før etter at Apostelgjerningenes bok (år 62 e.Kr.) blir lukket – og vi kommer over i Efeserbrevet og Kolosserne.

Alle evangeliene samt Apostelgjerningene er faktisk en historikk som bare omhandler det tilbud Gud gav Israel om å få det lofte Kongerike i Israel realisert ved Jesu gjenkomst så fort Israel hadde omvendt seg og tatt vanndåpen! Men i slutten av Apostelgjerningene får vi Israels fatale fall fra Gud, der Paulus framsier Herrens slutt-dom over nasjonen ut fra Jes. 6, og konstaterer at de **ikke ville omvende seg**, så Gud kunne få lege landet. (Apg. 28, 25-28).

Alle brev skrevet i det tidsrom Apostelgjerningene rapporterer fra, er skrevet med Den nye Pakt til Israel som læregrunnlag. I denne lære er Mose lov ved makt, men jødene fikk Kristi sonoffer imellom til deres rettferdiggjørelse fra alt det de ikke maktet å overholde av loven. De hadde også overnaturlig mirakelkraft i nådegavene, og Den Hellige Ånd i en særdeles stor fylde. De ble etter hvert kalt 'Kristus like' (kristne) av samtiden, fordi de utførte Kristi mirakler og talte og lærte som ham. Men alt ble stoppet i slutten av Apostelgjerningene pga. Israels vedholdte vantro og ulydighet gjennom tretti år (32 til 62). Menigheten begynte først da Israel var falt! Og den arvet ikke tegnene, underne, åndsåpen, vanndåpen og Den nye Pakts budskap. Den fikk sitt eget budskap: Den frie nåden ved tro alene.

Disse bibelfakta endrer hele bildet, særlig i forhold til all pinsekarismatikk, men også andre trossamfunn! Pastor Napiers artikkel om den sataniske okkultismen, framstilt som 'apostolisk kristendom' som kom og voldtok

kristenheten□□ åndelig□□ gjennom hendelsene i Azusa Street, Los Angeles, må tas ytterst alvorlig. Her må såkalt gammelt 'vennskap' med kristne venner og kjente innen pinse- og trosbevegelsen dessverre vike plassen□□ for lojalitet til Gud og Jesus Kristus og hans urokkelige Ord, Bibelen rett fordelt/oppdelt. □□□□

Jeg mener ikke å si at mine tidligere kollegaer i trosbevegelsen automatisk betraktes som uvenner/fiender av undertegnede, men bare dette at jeg ikke kan ha åndelig fellesskap med mennesker som så bestemt forsvarer den falske åndeligheten som pinse- og trosmenighetene representerer. Et vennskap som er slik at 'Om mine gamle venner□□ følger den ondes falsklære, ja, så får vel jeg også gjøre det'□□ - er som de fleste forstår,□□ ikke å anbefale!□□

Dette er en artikkel jeg har lagt ut som et "Varsku' her" - Satan er på ferde!! Og håper at så mange som mulig både av venner, kjente og ukjente nye lesere, kommer seg bort fra denne□□ okkulte sataniske og gudsfientlige bevegelsen□□ med dens mange blekksprut-arme.□□

Men bare tenk etter følgende:□□ T.B. Barratt, pinsebevegelsens frontmann som brakte «Azusa veknelsen og tungetalen» til Norge i 1906...han tok bare helt uten videre for gitt (og dermed også som bibelsk!) at de uforståelige ytringene (påstått tungetale) han hørte i□□ et lokalt kristent møte i New York,□□ var fra Gud!! □□ Han bare tok dette med seg og hevdet uten betenkeligheter at dette var av Gud, og at nå måtte vi oppta samme tro og praksis i Norge som det han hadde sett I DET□□ ENE MØTET□□ HAN OPPLEVDE I NEW YORK. Hvilken utrolig naivitet denne tidligere metodist-pastoren fra Cornwall i England utviste. Han skulle selvsagt ha□□ gått igjennom Bibelen og hatt et nøkternt syn og prøvd å finne ut om dette var rett. Men altså, han bare tok for gitt at det han fikk se i møtet i New York var riktig. Og dette ble altså opptakten til det vi i dag kaller for pinsebevegelsen. □□ Det måtte bare ta galt i vei.

For de kristne i Christiania i menigheten til Barratt, de tok stort sett - de fleste av dem - dette for rett lære. Selv om det også førte til oppbrudd for mange på den tiden. Han dro jo til Amerika for å prøve å samle inn penger til å bygge den påtenkte «Haakonsborgen», men kom hjem med nokså dårlig resultat på pengesiden, men fikk med seg i stedet□□ en falsk «mirakellære» som falskelig påstod at Gud hadde gjenvekket tungetalen og nådegavene til den apostoliske forsamlingen man ser i Apostelgjerningene! □□□□ (Se bildet i overskriften, der du skimter avis-oppslag med «Pentecost Has Come»...og «Apostolic Faith» - sammen med bilde av den kristne afro-amerikaneren William Seymour, en av predikantene i Azusa møtene.

Trosbevegelsen, latterbevegelsen,□□ og den ferske 'Catch-The-Fire'□□ bevegelsen, og Jan Aage Torps kopi av□□ den etter hvert aldrende□□ 'Apostolic Reformation Movement' og□□ **alle slike avsporete foretelser**, er egentlig bare nyere 'blekksprut arme' som har vokst fram ut fra

pinsebevegelsens hovedkropp. Les selv og bedøm, men se bare til å bedømme rett![]

Det hjelper bare ikke at eldre og sindige[] pinsepredikanter står fram imot disse nyere karismatiske avsporingene: Det er pinsebevegelsen (røtter tilbake til Azusa Steet) som er far til alle disse etter-utvekstene, enten de innrømmer det eller ikke![]

Dersom du som kristen har livet[] i Kristus[] kjært og ønsker å stå i en ubesudlet tro og praksis i forhold til Jesus Kristus,[] da ta denne advarselen alvorlig.[] Og ikke la deg hisse opp til[] *dum og ubetenkt motstand*[] bare fordi du ikke er tilvant med strenge advarsler.[]

De fleste kristne lever hele livet i en drømmeverden, og unnviker konflikter som er i tilknytning til kristentroen. Dette er helt ubibelsk![] Tilrettevisninger og irettesettelser er nødvendig innen kristentroen, både mot synd og mot vranglære og alt som ikke korresponderer med det evangeliske lys vi skal være i verden.[]

Paulus: *“Dere selv var jo en gang mørke, men nå er dere lys i Herren. Vandre som lysets barn! For lysets frukt består i all godhet og rettferdighet og SANNHET. Prøv da hva som er til velbehag for Herren![] **Ta ikke del i mørkets ufruktbare gjerninger, men refs dem heller!**”* [] (Ef. 5, 8-11).

Vedrørende Napiers artikkel, så var den skrevet så langt tilbake som 1994!

Napier nevner flere steder i sin artikkel at det er[] **demoniske innslag**[] i de manifestasjonene som finner sted ofte i pinse-karismatiske møter – men dette får da bare stå for hans regning. Jeg kan ikke verken bekrefte eller avkrefte om hvorvidt dette er demonisk/satanisk eller ikke. Jeg var jo ikke tilstede der da det hendte. Men jeg kan gå med på at alt dette han beskriver, det er i allfall ganske ubibelsk og jeg vil stille meg imot slike ting!

OVER TIL NAPIERS ARTIKKEL:

“I det senere har jeg sagt at ikke alle karismatikere er de samme, men at de alle deler den samme skylda for deres feil. Karismatikerne er pinsebevegelsens avkom. Derfor er det forutseende og nødvendig å se etter om hvorvidt pinselærens barn eventuelt bare er uekte og et utilsiktet feilgrep – eller om det er en ‘genetisk’[] reproduksjon gjennom deres[] foreldre. Hvis det er et feilgrep, da kan muligens pinsebevegelsen frikjennes.[] Men, hva om karismatikken er et ekte barn, i dets foreldres bilde? Hvis dette er tilfelle, da har vi ikke noe annet valg enn å kaste pinselæren ned i samme avfallshull der karismatikken hører hjemme.

Dette er veldig harde ord dersom vi personlig kjenner pinsevenner – særlig hvis de er av den ‘gamle skolen’. Jeg kjenner noen, og de er fine mennesker. Men det er her vi må la fare de følelsesmessige båndene[] *)[] som kunne forårsake at vi aksepterer og fremmer[] åndelig falskheter.[]

Vårt mål må være dette å opphøye og fremme Guds Ord og hellighet, ikke vår[] *egen versjon*[] av hva som kan være

akseptabelt. Følelser og vennskap har ingen plass i denne prosessen. Det er bare en måte å gjøre dette på, og det er å teste/måle det opp mot Skriften. Vi skal nå se i kortfattethet på pinsetroen som en bevegelse, slik den manifesterte seg selv i Azusa Street menigheten. (* - Vennskap og følelser er selvsagt viktig. Hva jeg mener er at dette ikke kan tillates å forandre Sannhetens kurs, og heller ikke kan tillates å forårsake at vi støtter opp under løgner. Om nødvendig, må vi være rede til å ofre visse vennskap og våre egne følelsesmessige reaksjoner, når sannheten krever det av oss. Dette er testen på vår trofasthet overfor Herren).

Pinsevern-type manifestasjoner (Merk: Ikke 'Pinse' som i Apg. 2) og tro eksisterte lenge før 'Latter Rain' hendelsene i Azusa Street, men det var i Azusa Street hvor pinsetroen fikk en tydelig form og uttrykk. Begynnelsen på en hvilken som helst bevegelse er viktig. Var det en hellig og gudelig hendelse, eller ikke? Dette skrivet vil vise, utenfor enhver skygge av tvil, at pinsebevegelsens fødsel var mislykket. Et monstrum ble født.

Som 'barn' viste det opp en umodenhet utad. Som ungdom så begjærte det opplevelser og begynte å vise frem muskler (tidlig på 60-tallet, da karismatikken begynte). Så, i 90-årene viste monstret sin sanne natur, og åpenbarte seg idet det herjet i verden og ødela talløse kristne liv og menigheter. Det kalte seg "Toronto velsignelsen" og personifiserte den bibelske beskrivelsen av Satan forkledd som en Lysets engel, men dens gjerninger som 'Mørkets gjerninger'.

Gamle pinsevenner kan hende slår opp sine armer i forskrekkelse over denne herkomst, og hevder at de ikke har noe med den ondartete Toronto-bevegelsen å gjøre. (Merk: Pastor Jan Hagen i Elihu trosmenigheten jeg meldte meg ut ifra, sa til meg at han bevisst hadde 'hentet inn Toronto-salvelsen for å se om dette kunne være fra Herren!'. Altså, Hagen gikk inn i djevelens hule og tok med smaksprøver, uten å forstå at dette ikke er måten man skal prøve noe på. Man skal prøve/teste tingene mot Ordet, og ikke ved å delta i djevelens aktiviteter. Oversett. anmerk.) - De er bedratt og forført. De er foreldrene til den karismatiske bevegelsen som produserte Toronto-velsignelsen, selv om de har prøvd å distansere seg fra dette. De har kanskje ikke deltatt direkte i denne forferdelige vanhelligelsen, men det faktum at de kaller seg selv for 'Pinsevenner', er tilstrekkelig til å bli medskyldige. De er den samme familien og er avlet fra den samme genstammen! Den eneste forskjellen ligger i graderingen.

Vi skal da se på Azusa Street fenomenet fordi det var dette som skapte denne onde trosformen/livsformen som så hensynsløst vokste på seg og brøt ut i denne Toronto velsignelsen (Toronto Blessing). Konklusjonen er egentlig meget enkel og lettfattat: Hver eneste kvinne og mann som

kaller seg for pinsevenn/pinsekarismatiker (ikke minst i betydning av trosbevegelsens begreper) MÅ – som et hastearend – omvende seg og fornekte deres pinse-ideologi og pinse-forbindelser! De må kaste bort sine feilaktige trosbegreper og aktiviteter (som er onde i Herrens øyne), slik at de kan få tilbake Guds sanne favør i troen.

Dette er sterke ord for onde tider, mine venner. Det er ikke en tid for en myk tilnærming...en tilnærming som tolererte og fremmet karismatikkens falsklære i den seneste delen av det tjuende århundre. Hvis du er en pinsevenn, ta deg i vare! Du blir holdt ansvarlig, gjennom bibelske beviser. Som er det samme som innfor Herren. I denne artikkelen finner jeg at mine egne følelser og vennskap med pinsevenner er irrelevant. Det som betyr noe er at vi skal svare innfor det mål av sannhet vi har fått – Guds Ord.

I sin bok 'The Toronto Blessing and Slaying in the Spirit', peker Nader Mikhael på at pinsevenner aldri skriver om falske mirakler. (Selv om Bill Randles, USA, behandler emnet i sitt eget verk, men dette er ganske så nylig). Årsaken er ganske enkel – for dersom de innrømmer at noen av deres aktiviteter er ondartet, så risikerer dem at alt de står for vil bli stemplet som det samme. Faremomentet overfor strukturen og eksistensen til pinsetroen ville være reell. Det ville bryte sammen, fordi det er bygget på en grunnvoll bestående av (åndelig talt) sand. Dette er sannsynligvis årsaken til at bevegelsen ikke vil innrømme den okkulte starten på deres egen bevegelse...dersom, mot formodning, de da kjenner til sin egen historie.

Noen pinsevenner distanserer seg fra karismatiske 'overdrivelser' slik man så vedrørende Toronto-bevegelsen. Noen tar avstand fra enkelte ledere, som for eksempel John Arnott (Toronto) og/eller John Wimber (Vineyard). La deg ikke lure av dette! Det eneste de da gjør er å flytte møblene om hverandre på Titanic! De er fremdeles pinsekarismatikere og de tror ennå på de samme tingene de bestandig har gjort, og praktiserer de samme feilene. De likner kjelen som kaller gryten for 'Svart'...men, sørgelig nok, de fleste av dem kunne ikke engang tenke seg å være troløse.

Generelt sett så gjør eller sier de ikke det samme som deres mer dristige karismatiske fettere/kusiner gjør og sier.

Men de gjør og sier andre ting, som, selv om det er mindre dramatisk, kommer fra samme genstamme med falsklære. Ved å si det som mange reformerte mennesker ønsker å høre (en avstandtagen mot Toronto-typen manifestasjoner etc.), fremstår de som å være forskjellige fra karismatikerne. Dette, mine venner, er en stor tabbe. Som vi alt har sagt – de er bare forskjellige ved gradering, og ikke av type/genarv. Som betyr, at deres virus er nøyaktig lik hverandre; det bare manifesterer seg i en avdempet form. På denne måten, selv om Satan er oppdaget i karismatikken, så kan han opprettholde sitt nærvær gjennom den 'gamle form'

for pinsetro, uten frykt for å bli avslørt av de fleste kristne.

Han har lyktes på en beundringsverdig måte og vi er nødt til å innrømme hans sluhet. Dette til tross, så har han blitt 'oppdaget' innen pinsetroens sfære! Ikke bare av meg, men av et antall av vaktmenn, som advarer menigheten mot den karismatiske falsklæren. De som ønsker å være virkelig trofaste skulle nå ta seg i vare, for deres sjelers skyld. Det finnes en årsak til at 'gamle pinsevenner' burde forlate deres pinsetro og omvende seg fra den. Enkelte

kristne organisasjoner som er støttet av ikke-karismatikere, viser seg faktisk å være ledet av pinsekarismatikere. Ja, de har frastøtt seg Toronto-velsignelsen. Dette ledet mange til å tro at *dermed er de sunne i troen*. Men dette kan nok ikke være tilfellet. Jeg sier dette uten motvilje mot disse menn eller deres tjenester. En mann som er – og dertil liker å kalle seg selv for pinsevenn – men som offentlig har frastøtt seg Toronto-velsignelsen, er fremdeles, uansett, av den samme roten.

Denne roten blir beskrevet på disse sidene. *Du vil forstå at den som fragår Toronto-velsignelsen må også fragå sin egen fortid, som er av samme slaget. Et slikt menneskes tjeneste MÅ nødvendigvis ha blitt flekket og smusset til, per definisjon, av hans pinsetro og pinsebakgrunn. På et stadium må han hjemfalle til denne troen. De som følger slike og gir moralsk og monetær støtte, må være klar over denne tilbøyeligheten, for å unngå å bli skuffet. En mann som ikke forlater sin pinsetro er en 'Toronto-ist på vent'.* (Forklarende illustrasjon: Hvis en mann i Nazi-partiet frasa seg Hitler, ville du da være i stand til å stole på ham dersom han forble medlem i partiet?).

EKTE VARE – IKKE FORFALSKNINGER.

Enda en feiltakelse må vi kjenne til. Det er denne 'motebølgen' med å kalle nylige karismatiske aktiviteter for 'overdrivelser' og nådegavene og manifestasjonene for 'forfalskninger'. Ingen av disse stemplingene kan anvendes. En 'overdrivelse' gir da rom for å tenke at kjernen i det hele kunne ha noe som er akseptabelt, men at det simpelthen er en overflod av dette. Det vil si, at substansen er grunnleggende god, men det som flommer over er å betrakte som litt alminnelig åndelig 'søl'. Toronto-aktige aktiviteter og deres allierte trosfeller er ikke 'overdrivelser' i det hele tatt, men de er en helt fremmed slekt. De har intet grunnlag i Skriften, så de er ikke bare noen lett forvridde former av noe som egentlig er godt – de er uten Skriftens røtter og er dermed direkte ondartet i troen.

Hva gjelder deres 'nådegaver' og manifestasjoner (og frukter) som forfalskninger...vel, dette ordet er brukt av velmenende reformerte kristne som bare har en overflatisk forståelse av det de har observert, oftest 3. hånds. Grunnsetningen er, at der det finnes noe ekte, der vil det

bli en forfalskning fra Satan. Men grunnsetningen (aksiomet) er feil i dette tilfellet! Innen karismatikken, så prøver ikke Satan å forestille noe som er fra virkeligheten overhodet – han har i stedet fabrikkert sine egne 'varer' med religiøse erfaringer, uten noen referanse til hva Gud gjør. Og slik, finner vi at Toronto-velsignelsen og karismatikken selv ikke er 'forfalskninger' – de er de virkelige varene (sataniske, min bemerkn.). Det som virkelig er forfalskninger er forklaringene og teologien fremsatt av karismatikerne når de forsvarer sine handlinger og tro. Alfa-kursene følger denne nye tradisjonen, ved å basere sin teologi på Skriften, for så å vri på det for å imøtekomme karismatisk falsklære.

Manifestasjonene selv, som utgjør selve hjørnesteinen i karismatikken, er sataniske og ikke forfalskninger, for de forsøker ikke engang å kopiere det Gud gjør. Det finnes ingen slike i Skriften, så de har ingen link med tidligere eller nåværende gudelige realiteter. Det gjør dem unike, og ikke til kopier. Det er viktig at vi beskriver det karismatiske fenomenet nøyaktig og grundig, for resultatet har langtrevkende effekter. Med det samme vi har 'vært inne' på 'overdrivelser' og 'forfalskninger' – av den 'ekte' pinsetroen, legitimerer vi det, og tar det inn i det kristne fellesskap.

La meg ta frem bare ett eksempel på karismatisk virksomhet som ikke er forfalskning – selv om det ofte blir referert til som sådan... tungetalen. I alminnelighet i vår tid, så hevder pinsetroende i dag at deres form for tunger er fra Gud, mens karismatikernes form for tunger er en forfalskning. Reformerte kristne følger med i dette anekdotiske bilde. Problemet er at BÅDE de pinsetroende OG de karismatiske 'tunger' er falske! I Skriften er en 'tunge' et normalt fremmed språk, og ikke et 'himmelsk' språk som ingen kan forstå. Så derfor, det gjør at alle former for 'tunger' i begge leirene er et ekte produkt direkte fra Satan (eller, noen ganger, fra ens egen syndefulle psykiske utskeielse – men også dette kommer fra en ond kilde). De er ikke forfalskninger, fordi de ikke etterlikner de ekte tungene. Det ene er et fremmed (utenlandsk) ekte språk, mens det andre er usammenhengende remse med skrullelyder og babbel. Dette er en vesentlig sannhet man bør forstå, fordi pinsetroen har 'tunger' som ett av sine viktigste elementer i troen.

Bedøm fakta for deg selv, ettersom vi nå skal se på Azusa Street slik det var i gamledager...

Det er interessant å legge merke til at årboken til pinsevevnenene (USA) "Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements" selv uttaler at å 'Falle i ånden' ikke er en bibelsk foreteelse. Det sies at det kan framkalles ved rent press, masse-suggesjon, eller eget ønske om 'Å få det'. Men det inkluderer ikke muligheten for at 'Det' skulle være helt fra Satan, eller delvis fra Satan. Allikevel, fenomenet er ubibelsk! Både tunger og 'Å falle i

ånden' er ubibelsk. Disse ting var selve grunnlaget i Azusa Street hendelsene som fødte fram pinsebevegelsen. (Oversett. anmerkn.: □□ T.B. Barratt, som selv forteller i brev form hva som hendte i 1906, vitner at han fikk 'tungene' □□ mv. på et møte i New York, der de troende klart tilskrev manifestasjonene som slikt som var kommet fram i Azusa-Street menigheten! Se min egen artikkel om Barratt, og en stor analyse av pinsebevegelsen opp mot Bibelen). □□

David du Plessis, en høyt respektert skikkelse innen pinsebevegelsen, innrømmet at 'Å falle i ånden' måtte unngås fordi det brakte ikke annet enn problemer (sitat fra Cardinal Suenens). Guds fenomen frambringer ikke problemer. Satans virksomhet gjør dette. □□

Et dekke av stillhet har blitt kastet over 'Å falle i ånden' og 'tunger', fordi begge disse fenomenene var sammenlenket i Azusa Street. Tvil på det ene, og du må også tvile på det andre. Så, den beste strategien er å tie stille. □□ □□ Fakta er veldig slående – hvis dette med 'Falle i ånden' og karismatiske 'tunger' (selve grunntanken i pinsetroen) begge er ubibelske, da er de fra Satan. Så dersom begge disse fenomener er innrømmet å være demoniske, så er hele bevegelsen en demonisk innretning. Ingen pinsevevner eller karismatiker vil noensinne innrømme dette faktum. Men, som nevnt, Cardinal Suenens, en karismatiker, sier at 'Å falle i ånden' er fra en fiendtlig kraft! Hvilken 'Fiendtlig kraft' kan det □□ være for en kristen, om ikke fra Satan? I vår tid har pinsetroende og karismatikere (kysse-fettere og kusiner) □□ eltet denne saken sammen med forvirrende ord og argumenter.

WIMBER – EN SØNN AV AZUSA STREET

Bemerk at starten på John Wimbbers (ikke Guds!) bevegelse – Toronto, Vineyard □□ etc. – inneholder eksakt de samme ingrediensene som de man hadde i Azusa Street. Løgner har blitt fortalt om Wimbbers karismatiske oppstart, og løgner har blitt vevd inn i hver eneste karismatiske bølge og virksomhet. □□ Løgnene blir fortalt av karismatikerne selv for å blåse opp deres egen bevegelse, ved å forvri og lyve om hva som virkelig fant sted. Så vær på vakt når du hører på de glødende rapportene til karismatikere! □□ (John Wimber døde for noen år siden, □□ oversett. bemerkn.).

AZUSA STREET

Azusa Street er i Los Angeles, California, USA. Menigheten der erfarte dens fenomener i det første tiåret av det 20. århundre. Men det selvsamme fenomen hadde skjedd mange ganger før, i det forrige århundre, bare ikke på en fullt så organisert måte. Han som først organiserte pinsevevnerens idéer til en fast teologi var Charles Parham. Han er tilregnet å være 'pinsebevegelsens- og karismatikkens far'. □□ (Parham ble

arrestert i Texas i 1907 for å ha praktisert homofil pedofili).[] Hans samtidige, W.J. Seymour, hjalp til med å spre den nye teologien og manifestasjonene.[] (Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements, Zondervan Publishing House, 1988, og 'The Holiness Pentecostal Movement in the United States'[] av William Eerds, Grand Rapids, 1971).

Azusa Street menigheten holdt sine historiske møter tre ganger daglig, syv dager i[] uken, og noen ganger hele natten, i tre år.[] [] (Merk hvordan tidsbildet og antall møter sammenfaller med den offisielle del av Toronto-velsignelsen!). Akkurat som ved Toronto-velsignelsen, samlet folk seg fra hele verden for å ta del i denne erfaringen med 'pinsetroen'. Og hva var det man så erfarte?

"...en kvinne...stod skjelvende fra hode til føttene...en mann like foran henne skled ut av sin stol og var som bevisstløs...mannen...var...under stort nervepress...Han stod opp, sjanglet bort til dem og begynte å riste hånden foran deres ansikter og viftet armene over deres hoder og stønnet...Deretter la[] han hendene på hodene til kvinnene og begynte å riste dem i håret. Noen mistet helt kontrollen på seg selv og falt inn i en hypnotisk transe. Han gned kjeven til en mann inntil offeret falt ut over gulvet og ble liggende i en halv time, og deretter begynte å skravle (eng.: jabber). De som hadde mottatt sin 'pinseopplevelse' ropte ut: 'Han har fått dåpen, han har fått dåpen!'.

...en ung farget kvinne, som forsøkte sitt beste å få[] vrøvlet, gjennomgikk alle slags kramper i sitt forsøk på å få sin tunge til å virke.

...en farget kvinne holdt sine armer rund halsen til en hvit mann, og bad for ham. En litt eldre mann spratt opp fra stolen sin og begynte å stamme. Han uttalte ikke en eneste klar setning... 'tut-tut-tut-tut-tut-tut'. Dette var bevist på å ha fått sin 'dåp'. (den første kvinnen sa dette) idet hun sang en fjern melodi som klang veldig unaturlig og tilfeldig...Da det ble kalt fram til plattformen, kom det opp en kvinne og kysset en mann der...kyssing mellom kjønnene var en helt alminnelig foreteelse i tunge-møtene."[] (Et øyenvitnes opptegnelser i[] 'Demoner og Tunger' av Alma White; Pillar of Fire Publishers, 1949).[] Klassisk tidlig pinsetro – og klassisk 90-talls karismatikk.[] Begge de samme!

Her er en annen øyenvitne opptegnelse: "(Shumway, en forfatter)[] overvar et 'pinsemøte' der full forvirring var sluppet løs. - - Menn og kvinner...talte opphisset i 'tunger'. En mann (som holdt seg fast i en stolpe) så ut til å være inne i et gammeldags Peter Cartwright camp-meeting (karismatisk type møte fra forrige århundre) med vrikking og merkelige bevegelser. Han stotret og stammet det meste av tiden, men ville også komme med skrik. Omkring seksti eller

sytti av de trehundre i salen var 'Besatt av ånden' (red.: jeg vil ikke her bruke stor Å, fordi det slettes ikke var Den Hellige Ånd i disse ting), og hver enkelt av dem var (forsøkte å rope) høyere enn den andre.

En av de tre mennene...som ledet møtet...bad...knelende oppå en åpnert Bibel...han var nesten helt ute av seg selv av opphisselse. Hans armer fektet og kroppen svaiet. Jeg trodde...at han kunne høres to kvartaler unna. I dette møtet var det bjeffing, som hunder, uling lik uglene, og slike ting...Etter møteslutt, bemerket en av lederne så jeg hørte det,□□ 'Gud hadde et fint grep om det møtet for en kort stund, hadde han ikke?'. (Samme mannen la da til) 'Gud har en skare med mennesker her som er villige til å la ham gjøre idioter av dem, om han ønsker'.

Finner du ikke dette skremmende? Dette kunne vært beskrivelsen av den type møter som man har i Toronto-velsignelsen! Merk at lederen knelte ned på Guds ord (Bibelen)? Den totale forvirringen? Den seksuelt betonte aktiviteten? De samme manifestasjonene? Antydning om at Gud hadde kontroll i bare en liten del av møtet (ergo, Satan hadde kontroll i resten av det!)? Å gjøre folk til idioter? Det er også verdt å merke seg at tidlige pinseforsamlinger ble beordret av politiet til byens utkanter grunnet alt bråket de forårsaket, og på grunn av□□ deres generelle mangel på oppførsel.□□ ('A Critical History of Glossolalia' □ av C. W. Shumway. PhD Dissertation, Boston Universitet, 1919).□□ Det er dette dagens pinsetroende holder høyt og dette er deres sanne fødselsrett.

Enda et øyenvitne fortalte: "...jeg så menn og kvinner liggende på gulvet i alle slags stillinger...de vrøvlet alle på en gang i hva de kalte 'ukjente tunger'. Mens jeg bad, tok en av arbeiderne fatt i meg og sa: 'Hellige Ånd, jeg befaler deg å komme inn i denne sjel'. □□ Møtevertene vrøvlet og ristet sine hender over meg, og en demonisk kraft (slik jeg nå vet det var) inntok meg helt, og jeg falt på gulvet og var helt borte□□ i ti timer. Da jeg kom til sans og samling igjen, var jeg svak og mine kjevemusklervirket. Jeg trodde den gang at dette var Guds kraft. De fortalte meg at jeg var vidunderlig velsignet, og lederen flyttet meg fra ett sted der til et annet så at jeg kunne vrøvle i tunger.' (Demoner og Tunger', se ref. ovenfor).□□ Legg merke til det: De befalte Den Hellige Ånd! Akkurat slik som det gjøres i vår tid.

Han ante ingenting om hva som hadde skjedd, i hele ti timer! Det samme onde som vi ser i vår tid i karismatiske møter. Hvis du er en pinsevenn, kan du ikke se at dette er ondskap? At dine røtter er i Satan og ikke i Gud? At disse som du holder så høyt, de var selv kontrollert av demoner? □□ Hvis ikke, så les videre...

FALLING I ÅNDEN PLUSS TUNGER ER DET SAMME SOM VEKKELSE?

Da W.J. Seymour talte i Azisa Street, ble møtene kalt for 'Vekkelse'. Hvorfor? Fordi det såkalte 'Falle i ånden' og

'tunger' virket i kombinasjon! For disse tidlige pinsevennene, så var dette beviset for at Gud var med dem på en sterk måte. De harde fakta er, at alle manifestasjonene var slike som skjedde under demonisk hypnose.

En som opplevde disse tidlige årene, Bartleman, sa: "På hjørnet av Åttende gate og Lønnegaten falt det en slik tyngde av herlighet over en, at vi bare maktet å ligge der på våre ansikter..." ('En ny bølge ruller inn', av Bartleman, Voice Publications, 1962). Og: "Det ble også rapportert om disse kroppsvinglingene og å 'Skremme djevelen opp i treet' (det vil si, å krabbe på alle fire og bjeffe som en hund opp en trestamme) ble sett i Azusa møtene."

Bartleman refererer til en baptistpastor, (i velvilje til bevegelsen uten å ville uttrykke noe negativt) som løp rundt og klemte alle han kom over. Dette ble kalt for 'Guddommelig kjærlighet'. Husk, alt dette – og kyssingen – fant sted i den periode av historisk tid da slik oppførsel virket sjokkerende. Og tross dette, ble det akseptert som noe som kom fra Gud, uten å stille spørsmål ved det.

En leder blant misjonærer fortalte med forferdelse om hva som skjedde i Azusa Street, og erklærte at "Det vil være umulig å offentliggjøre de ting som har forekommet der. Samkvemmet (eng. familiarity) mellom kjønnene i offentlige møter har vært sjokkerende, for ikke å snakke om. Helvete har hatt en grusom innhøsting og usømmelighet har blitt enda mer rotfestet enn noen gang tidligere." Gjennom alle disse beskrivelsene, kan en lese som en blåkopi, det samme som i Toronto og andre karismatiske tildragelser. Seksuell usømmelighet er alminneliggjort, som det også er med ekteskap som bryter sammen og andre problem.

Før Charles Parham forlot Azusa bevegelsen, sa han: "Gud har fått vondt i magen av dette", på grunn av alle dyretterlikningene som fant sted. Alt dette og mere til, foregår (foregikk, oversett. bemerk.) hos Wimber og i andre karismatiske møter. Nå kommer vi til enda verre fakta...

HEKSER OG MEDIER

Hendelsene i Azusa Street trakk snart til seg oppmerksomheten til okkultister nær og fjern. De ble tiltrukket – ikke fordi det var Gud i det – men fordi han ikke var i det!

"...spiritister og medier fra et utall av okkulte foreninger i Los Angeles begynte å delta i møtene og bidro med deres seanser og transer i disse." ('The Holiness Pentecostal Movement' i USA, av Vinson Synan, Grand Rapids, 1971). Jeg vil be pinsetroende å lese denne uttalelsen én gang til. Forteller ikke dette noe om egenarten til ditt trossamfunn? Seymour var forferdet over disse aktivitetene, som fant sted midt i hans egen menighets møtervirksomhet. Han skrev oppskremt til Parham, og tryglet ham om å komme til Los Angeles for å rydde opp i forholdene. "W.J. Seymour skrev fremdeles hastebrev der han ba om hjelp, fordi spiritistiske manifestasjoner, hypnotiske krefter og kjødelige tilløp slik

en kjenner igjen fra fargedes Camp-Meetings i sydstatene, hadde sluppet løs i møtene.” Han ønsket å kunne skille ut hva som var ekte og hva som var falskt. Det falt han ikke inn at ALT VAR FALSKT! Manifestasjonene han refererte til var nøyaktig de samme som viste seg i Rodney Howard-Brownes møter, i Copelands sine og i Benny Hinns og andre karismatiske møter, under og etter Toronto-velsignelsen. For tiden finnes dette i Pensacola. (Brownsville vekkelser, oversett. bemerkn.).

Som Nader Mikhaiel helt riktig har observert: “Hvordan kunne en ‘utgytelse’ av Guds Ånd trekke til seg hekser, medier og spiritister? Godlukt trekker ikke til seg fluer – men et kadaver i oppløsning gjør det. Medier og spiritister er tiltrukket til den ånd som er virksom i dem, som er djevelen.” Hvordan kunne ellers slike onde mennesker delta i det som var ment å være et kristent vekkelsermøte? Det eneste svaret på dette, er at virksomheten i Azusa Street ikke var fra Gud overhodet, men var fra Satan. Dette har en alvorlig konsekvens – nemlig at pinsetroen er basert, ikke på hva Gud gjør, men på Satans virksomhet. Som vi har sagt mange ganger før, dette har intet å gjøre med hvor ‘god og snill’ en person kan være, eller hvor ‘helliggjort’ han hevder å være, eller hvor mye han påstår han ‘elsker Jesus’, etc. Det som betyr noe er hvordan han adlyder Herrens bud slik de er i Skriften. Azusa Street adlød ikke Herren, men framsatte forvrengninger av sannheten. Det som da fulgte, og av den grunn, var også perversjon – og som har fortsatt opp til denne dag.

Igjen vil jeg sitere skribenten Mikhaiel: “Tiltrakk utgytelsen av Ånden på pinsedag medier og spiritister, for så å delta sammen med disiplene?” Nei, selvsagt gjorde de ikke det!

Noe jeg har lagt merke til i min egen tjeneste, er at medier og spiritister er helt kraftløse i Guds nærvær. Jeg har lagt merke til at spiritister er helt stumme når jeg er i nærheten, og jeg har betraktet en mann som var overveldet av en demon i det han krøp inn i et hjørne og ropte ut at jeg skulle gå vekk fra ‘ham’ (demonen) fordi jeg ‘kjente Gud’.

Han var tvunget til å kripe og åle seg frem på samme måte som demonene ropte imot Jesus at han ikke måtte straffe dem. Dette skjedde – ikke på grunn av min egen kraft eller hellighet – men fordi jeg representerte Mesteren! Jeg hadde ingen egen kraft, allikevel, den delegerte myndigheten til en dødelig, kristen synder var nok til å sende demoner redde bort. Hvorfor ble de ikke skremt bort i Azusa Street? Jeg tror du kan gjette deg til rett svar.

Satans kraft var så sterkt tilstede at “Den overnaturlige atmosfæren i Azusa Street kunne merkes flere kvartaler unna.” Hadde det vært Guds kraft, så ville ikke medier og spiritister kunnet nærme seg stedet. I stedet så flokket de seg sammen der og blandet seg inn i virksomheten, fordi de gjenkjente den samme ånd som var i dem, var i Azusa Street. Bartleman forteller oss at menneskene i menigheten var helt

lamslåtte av okkultistene: "…spiritister og hypnotisører
…alle de religiøse tullebøttene og kjeltringene og
skrullingene kom…vi fryktet disse mest av alle…Denne
tilstanden lamslo mange med frykt og det var vanskelig å stå
imot dette. Det hindret ånden nokså mye. Mange var redde for
å søke Gud av frykt for at djevelen ville gripe fatt i
dem." En vekkelse? Aldri i livet! Dette er den slags
frykt som Satan produserer, ikke Gud. Gud lar seg ikke
hindre av Satan.

Som Mikhael påpeker – Seymour var en falsk apostel. Men
ikke mer enn de øvrige involverte som fulgte etter ham.
Dersom Gud virker gjennom en pinsetroende, må det være til
tross for hans pinsetro idet Gud utfører noe som ligger
over dennes vanlige tro som pinsevevner. Men ingen slik
uventet nåde fra Gud, gir noen grunn til å forbli en
'pinsevevner'.

PARHAM – UTE AV STAND TIL Å GRIPE INN

Parham maktet ikke å fjerne denne fryktelige pesten.
Han var helt frastøtt av det han var vitne til og da
han forsøkte å rette opp situasjonen, tok Seymour og
hans tilhengere avstand fra ham. De likte det ikke.
Dette er det samme reaksjonsmønster som Toronto-
velsignelsens ledere hadde overfor den
tilrettevisning og hjelp som trofaste kristne prøvde
å gi der. Parham så hypnotisører (okkultister) som
praktiserte hypnose ved plattformen der framme.
Senere, bekjente han ut at det var fra Satan, for han
så "…hypnotisk påvirkning og familiære ånders
påvirkning, spiritistisk påvirkning, mesmeriske
påvirkninger og all slags trolldom og spasmer, og
falling i transer etc…." Han nektet for at dette kunne
være av Gud, - som hans kone bevitnet. ('The Life
of Charles F. Parham' av Sarah Parham, Garland
Publishing, 1985).

Det ble tydeliggjort at Parham var uønsket i Azusa Street.
Hvorfor ikke? Fordi en av eldstebrødrene der var selv en
hypnotisør, som formidlet kraft til å tale i tunger til
andre! Eller som Parham formulerte det: "…snatrende,
stotrende, uten å tale noe som helst språk i det hele
tatt."

Parham forsøkte å overvinne det onde i Azusa Street, ved å
starte opp parallelle møter et annet sted, for å befri folk
fra demonbesettelse. Han fortalte: "…mellom to til tre
hundre mennesker som hadde vært besatte av fryktelige anfall
og kramper og fremmede kontrollånder i Azusa Street
virksomheten, ble befridd, og mottok den virkelige Pinse
lære og mange talte i andre tunger." Rent overflatisk
synes dette å være bra – Parham klarte å stjele til seg
Satans bytte!

Men vi må gå grundigere til verks enn dette. Satan er ingen
dumrian. Han var like mye tilstede i Parhams møter som i
Azusa Street. Men på en annen måte. Han bare forandret på

fokuset og målet med dette, fra en menighet til en annen. Med mye hodebry, lot han Parham 'drive ut' demonene, for så å inngyte dem igjen, slik at de Parham omvendte da talte i likeså falske tunger som dem de talte før de 'omvendte seg' under Parham! Satan har en ganske makaber sans for humor, mine venner. Hvis han kan oppnå noe ved å late som om han blir 'kastet ut' av falske profeter, så blir han gladelig med på moroa. Så, det som ser ut til å være demonutdrivelse er faktisk å forverre situasjonen. Som Skriften sier, dersom man ikke er rensset fri fra synd etter at en demon er kastet ut, så vil enda flere demoner overta ham, og forårsake enda mer urede i hans liv...noe mye verre enn det som har vært før.

(Oversett. anmerkn.: Jeg er ikke en som understøtter noen form for exorsisme overhodet. Dette finnes ikke verken som nådegave eller befalt virksomhet hos vår apostel, Paulus, i forhold til hans lære for menigheten. Men jeg lar det stå her for artikkelforfatters regning, da det er så mangfoldige kristne virksomheter i USA der disse ting er i stadig diskusjon etc).

BETENNELSE SOM SPRER SEG

Akkurat slik det skjedde med Toronto-velsignelsen, skjedde det også med Azusa Street fenomenet – det spredte seg utover, og de samme manifestasjonene skjedde.

Grunnleggeren av Four Square bevegelsen, Aimee Semple McPherson, skrev om nøyaktig de samme manifestasjonene, og som man kan se også i Pensacola (Brownsville veknelsen) og karismatiske menigheter verden over i vår tid. Det er fordi den samme sataniske påvirkningen og falskheten har blitt overlevert, ti-år for ti-år.

Denne kvinnen (Semple-McPherson) mottok 'ånden' og 'nådegavene' på samme måte som karismatikerne gjør i vår tid. Slikt er helt åpenbart ikke fra Gud. For eksempel:

"det var som om han (antatt Herren) ville rive min kropp i filler...han kløvde strupen min...(noen sa til henne) 'Herren er i stand til å reparere enhver skade han påfører det gamle templet (kroppen). Etter å ha blitt slengt voldsomt fram og tilbake en stund inntil jeg hev etter pusten og var våt av svette, jeg...strømmet over av lovprisning til Gud i tunger..."

(*'This is That'*, av Aimee Semple-McPherson, Echo Park Evangelistic Association, 1923). Var dette fra Gud?

Aldri! Henne også, kalte 'vekkelsen' for 'Latter Rain' fra Gud. Da dette spredte seg til Storbritannia, ble rommene 'rystet', under bønnemøter. Dette er virksomheten til demoniske krefter, ikke Gud.

Måtte Gud hjelpe oss alle til å 'lese mellom linjene' hva som hender i vår tid.

Avsløring av det onde er viktig dersom vi ønsker å fortsette i trofasthet mot Gud, og stå falklære imot. Denne artikkelen har gitt oss historiske fakta angående pinsebevegelsens oppstart. Nå som du vet sannheten, hva vil du gjøre med den? Hvis du har pinsetroende som venner, vil

du påpeke for dem deres feiltakelser? Eller vil du passivt stå å betrakte dem og tillate at de tror at alt fortsatt er greit? ☐☐ Vil du tillate at de fortsetter å tenke at deres forskjellige pinse-ideer er fra Gud? Vil du påskynde dem til å omvende seg☐☐ og komme seg vekk fra dette som er et avskyelig bedrag fra djevelen i en tilforlately forkledning?

Dagene er korte. Det er ikke tid for snikk-snakk. Pinsetroen (karismatikken) vokser hurtig. Vil vi nå stå sammen imot dette og heise Jesu Kristi banner? Eller står vi bare passive og ser på at karismatikerne flagger sitt eget falske flagg, mens de proklamerer at de er 'Guds folk på jord'? Du har valget – å stå fast eller å blande deg med falsklæren. Å fortelle venner om deres store feiltakelser er en vanskelig ting å gjøre. Dette må jeg innrømme. Men det som settes på prøve, er ikke vennskapet som sådan, men det er *lojaliteten og trofastheten til Herren*,☐☐ hans Ord og Sannhet. Det er alltid trist når de man trodde var ens venner skygger unna oss fordi vi har et fast standpunkt for Herren. Det har alltid vært slik.”

Så langt K. B. Napier, Storbritannia.

Etterord.

Jeg har en mengde venner og kjente innen de forskjellige kristne virksomhetene, både i min hjemby Tønsberg og i Norge for øvrig. Dette skyldes nok også i stor grad min tid i FGBMFI-Norge, som jo opererte på tverrkirkelig basis☐☐ mange steder i landet.

Jeg har så godt jeg har maktet, prøvd å advare, opplyse, tilrettevise, irettesette og komme med gode hint og påpeking av visse sannheter fra Bibelen, både via min nettside og via emailer osv. – inkludert samtaler. Hvordan får man gjort åndelig☐☐ *læreblinde troende*☐☐ om til seende og lærerette troende? ☐☐ Ved tvang? ☐☐ Ja, hadde det fra Guds side vært tillatt med tvang, kanskje da ville jeg prøvd å bruke det. Men all tro er frivillig. Korreksjoner kan tas imot, men også avvises. Min erfaring er at blant venner og kjente, blir mine formaninger avvist i en grad på cirka 80-90 prosent!☐☐ Det lover ikke godt, når selvsikkerheten får råde i stedet for sulden etter Guds ord rett fordelt.

Ikke bare slik som her i artikkelen fra Napier, men ikke minst ved å påpeke at ikke bare pinselæren er dundrende feil og avsporet, men det er☐☐ *mange feilaktige bibelforståelser* ☐ i kristenheten generelt. Ikke minst det som jeg har gjort til min hovedsak: Å påpeke for alle at det ikke er menigheten vi leser om i Apostelgjerningene eller de fire klassiske evangeliene. Men det er Israel, idet apostlene tilbød dem å få Kongeriket i Israel ved Jesu gjenkomst. Så☐☐ fort de alle hadde omvendt seg og tatt vanndåpen, ville Jesus ha kommet fra himmelen og gitt Israel det lovte Kongeriket.☐☐

Men i stedet ser vi deres fatale fall i Apg. 28, 25-28 – som skjedde i år☐☐ 60-62 i Rom, der Paulus ble den som måtte si

Israel farvel på Guds vegne. Deretter, fortløpende, åpenbarte Gud 'hemmeligheten' - menighetens tid med nådeevangeliet ihht. Efeserbrevet og Kolosserne, og skiftet fra Kongerikets frelseshåp og *over til himmelen der oppe* som frelseshåp. Jeg luftet litt på disse ting i min intro tidlig i artikkelen. Dette viser nettopp det faktum at vi kan ikke bare stjele med oss de gaver og den åndelige utrustningen med mirakler, tegn, under, demonutdrivelser etc. som ses hos apostlene til Israel. Dette var forbeholdt det troende Israel ene og alene, sammen med proselyttene. Menigheten slik vi kjenner til, ble til ETTER at alt dette var satt til side på grunn av Israels fall fra Gud i år 60-62. Menigheten var aldri lovt eller gitt disse veldige mirakelgavene som Gud gav Israel i troen. Men enten du tar inn dette sistnevnte, som er meget viktig for i det hele tatt å kunne forstå Bibelen, eller du tar inn over deg (hvis du er karismatiker) den sterke formaningen og avsløringen som Napiers artikkel viser, - så vit at noe må du gjøre. Ingen kan forvente at alt skal gå bra 'tilslutt' - all den tid bortimot ALT er galent i ens kristenliv. Mange intetanende troende er blitt **grundig bedratt i årtier**, fordi man har vært slepphendt med Bibelen. Lykke til med å åpne ørene og øynene åndelig talt - Gud velsigne deg til å komme i orden!"
Jan Lilleby

gracepano.com

□□□□